

Bangladesh

JORINA

"Ik heb niets te verbergen", zegt Jorina. Een bijzondere uitspraak voor een christelijke vrouw in Bangladesh: als christen ben je in het door moslims gedomineerde noorden van het land je leven immers niet zeker.

Tel daarbij op de heersende gedachte dat vrouwen slechts tweederangsburgers zijn en je zou denken dat Jorina wel degelijk iets te verbergen heeft. Deze moedige vrouw denkt daar anders over. "Ik reik juist uit naar anderen en deel het evangelie met hen, zodat God door mij heen kan werken." Hoe is dat zo gekomen?

Op een dag hoort Jorina hoe haar man met een vreemdeling praat over Jezus. "Ik wilde er graag meer over weten, daarom vroeg ik mijn man of ik er de volgende keer bij mocht zijn", vertelt ze. Vanaf dat moment is Jorina erbij als de vreemdeling op bezoek komt. In de twee jaren die volgen, leert het stel steeds meer over Jezus. Tot ze uiteindelijk besluiten Hem te volgen.

Jorina en haar man beginnen hun geloof te delen met de mensen om hen heen. Dat leidt tot een radicale omslag in de verhoudingen. "Opeens spraken ze ons niet meer aan met onze namen, maar met 'christen'", vertelt Jorina. "Toen mijn schoonmoeder overleed, mochten we niet naar de begrafenis. Mijn zoon vertelde dat klasgenoten dreigden hem levend te verbranden."

"Ook mijn vriendinnen keerden zich tegen mij." Verdriet en schaamte tekenen zich af op Jorina's gezicht als ze vertelt hoe op een dag een groep vrouwen haar dwingt een huis in te gaan en zich uit te kleden. De vrouwen geloven dat christenen een zegel op hun lichaam hebben (*dit bijgeloof is gebaseerd op Efeziërs 1:13, waar staat dat gelovigen een zegel ontvangen van de Heilige Geest*) en willen controleren of dat bij Jorina ook zo is. Uiteraard heeft Jorina geen zegel op haar lichaam, maar de ervaring is enorm vernederend - iets wat deze vrouwen maar al te goed weten.

Want in een cultuur waar van vrouwen wordt verwacht dat ze zich bescheiden kleden en bedekkende kleding dragen, is het een grote schande als je je publiekelijk moet ontkleden.

Jorina volgt een training, speciaal voor vrouwen. "Ik leerde de basis van het christelijke geloof. En ik leerde hoe God vrouwen ziet - dat we kostbaar zijn voor Hem. Dit is zo anders dan bij de islam, waar vrouwen eigenlijk niet meetellen."

Samen met haar man leidt ze nu een kleine huiskerk. "Ik geef door wat ik heb geleerd aan andere vrouwen. Zodat ook zij weten dat ze kostbaar zijn in Gods ogen."

GEBEDSPUNTEN

- Dank dat Jorina weet dat ze kostbaar is in Gods ogen en dat ze deze prachtige boodschap ook mag delen met de vrouwen om haar heen.
- Bid om bescherming voor Jorina's gezin. Vraag of haar kinderen vriendjes krijgen op school en niet meer gepest of bedreigd worden.
- Bid voor de vrouwen met wie Jorina het evangelie deelt: dat hun harten open mogen gaan voor het Goede Nieuws.

OpenDoors

Bangladesh

SHOMPA

Als Shompa boodschappen doet in het dorp, hoort ze regelmatig een prediker het evangelie vertellen. Shompa, die opgroeide in een hindoeefamilie maar nooit erg geïnteresseerd was in religie, laat de man maar praten. Tot ze een keer blijft staan om écht naar hem te luisteren.

“De evangelist vertelde dat Jezus van me houdt en dat Hij stierf om mij te redden”, vertelt ze. “Daarna ging ik het steeds fijner vinden om naar het woord van God en de verhalen over Jezus te luisteren. Ik vertelde mijn man erover, en die wilde er ook graag meer van weten.”

Shompa en haar man komen tot geloof en vertellen de mensen in hun omgeving hoe Jezus hun leven veranderd heeft. In een jaar tijd komen zo 70 mensen tot geloof in Jezus.

Maar er is ook veel weerstand tegen hun geloof. Op een dag nodigen een paar vrouwen Shompa uit in hun huis. Zodra Shompa het huis binnenkomt, overvallen de vrouwen haar en binden haar vast. “Ze probeerden mijn haar af te scheren en me zo te vernederen. Ze hoopten dat ik hierdoor mijn geloof af zou zweren”, vertelt ze. Gelukkig hoort een man buiten haar schreeuwen. Hij komt tussenbeide en slaagt erin Shompa te redden uit haar netelige situatie.

Andere incidenten lopen minder goed af. Op een dag worden Shompa en haar 11-jarige dochtertje wreed in elkaar geslagen door een groep mensen, waarbij het jonge meisje bijna gewurgd wordt. Shompa's enige koe wordt vergiftigd, en een maand later haar twee geiten. Dat is een grote financiële klap, te meer daar Shompa's man als christen nauwelijks aan werk kan komen.

Ondertussen blijft Shompa moedig het evangelie delen. Inmiddels bracht ze al 140 mensen met verschillende achtergronden tot geloof. Daarnaast geeft ze zondagsschool aan een groep van 15 kinderen.

Ondanks haar moeilijke omstandigheden ervaart Shompa vrede in haar hart sinds ze christen is. Ook is ze minder vaak boos dan vroeger. “Ik heb mijn vijanden vergeven, ook al hebben ze mij veel aangedaan”, vertelt ze. “Ik moest ze eerst vergeven - anders kan ik ze niet liefhebben.”

GEBEDSPUNTEN

- Dank voor de moed en het geloof van Shompa; bid voor haar bediening. Dank ook dat God haar liet zien hoe ze haar vijanden kan liefhebben.
- Bid dat Shompa's kinderen mogen ervaren dat God hun Goede Herder, hun veilige Burcht en hun Beschermers is.
- Sommige gelovigen in Shompa's kerk hebben zich onder de druk van vervolging van Jezus afgekeerd. Bid om herstel van hun relatie met Jezus.

Centraal-Azië

AISHA*

Als Aisha de deur van haar huis opent, krijgt ze de schrik van haar leven. Een menigte van honderden mensen staat op de stoep. "Zweer jullie geloof af, of jullie worden het dorp uitgezet!" klinkt de harde eis.

Aisha en haar man Halil* komen tot geloof in Jezus als een bevriend echtpaar het evangelie met hen deelt en voor hen bidt. "Het voelde zo speciaal toen ze voor ons baden", herinnert Aisha zich. "Ze spraken gewoon met God alsof Hij erbij was!"

Als het stel voorzichtig het evangelie begint te delen, reageren de mensen verschillend. Sommigen komen tot geloof, anderen respecteren het alleen. Weer anderen reageren uitgesproken negatief.

Écht vijandig reageren vooral de lokale moslimleiders. Ze oefenen grote druk uit op Halil om te stoppen met zijn activiteiten. Dat doen ze via zijn familieleden. "Halil werd steeds onzekerder", vertelt Aisha. "De relatie met zijn familie en het respect van de dorpingen waren heel erg belangrijk voor hem."

Dat het de leiders ernst is, blijkt als op een dag een menigte van enkele honderden mensen voor het huis van Aisha en Halil staat. Ze eisen dat Aisha, Halil en de familieleden met wie ze onder één dak wonen publiekelijk afstand nemen van het geloof in Jezus - op straffe van verbanning.

Een voor een bezwijken de familieleden onder deze enorme druk en zweren ze trouw aan de islam. En dan stapt ook Halil naar voren. Tot haar grote verdriet moet Aisha toezien hoe ook hij zijn geloof afzweert.

Maar Aisha blijft staan. Zelfs nu ze weet dat ze haar man, haar familie en het dak boven haar hoofd zal verliezen, getuigt ze luidkeels voor de menigte dat Jezus Christus Heer is.

"Het was eng, maar tegelijk voelde ik me op dat moment zó sterk", herinnert Aisha zich.

Diezelfde dag nog wordt ze het dorp uitgezet, samen met haar vier jonge kinderen. Zonder geld, zonder extra kleren. Maar Aisha vindt hulp in een kerk in de hoofdstad van haar land. Lokale partners van Open Doors voorzien haar van voedsel en tijdelijk onderdak. Hoewel haar leven op zijn kop staat, ervaart Aisha Gods trouw in haar leven. "Hij was trouw, ook toen mijn man dat niet was", vertelt ze "In Hem maak ik deel uit van een grote familie. Die helpt mij om sterk te blijven tijdens moeilijke momenten."

* Schuilnaam, foto ter illustratie

GEBEDSPUNTEN

- Dank dat Aisha Gods trouw ervaart en nieuwe familie heeft gevonden bij de mensen die haar helpen.
- Aisha en haar kinderen hebben nog steeds een eigen woning en een bron van inkomsten nodig. Bid dat God hierin voorziet.
- Bid dat God Aisha kracht geeft om sterk te blijven in haar geloof. Vraag ook of hij Halil wil bijstaan en de weg terug naar Hem wil wijzen.

OpenDoors